

و اکاوی ابعاد شخصیتی و کاری مرد اول دولت یازدهم

موضع و عملکرد
حجت الاسلام حسن روحانی
در مجلس شورای اسلامی

پایگاه تبیینی
و تحلیلی جویان شناسی
www.Didban.ir

مطالب این بولتن صرفاً جهت اطلاع
رسانی بوده و نقل از آن با ذکر منبع
مجاز می‌باشد.

فهرست

مجلس اول

- تقاضای روحانی برای اعدام توطنه کران در نماز جمعه
- موضع روحانی بر خصوص عزل بنی صدر
- اخراج مسئولین حزب رستاخیز از کارهای دولتی
- طرح تدوین استراتژی و اصول سیاست های کشور جمهوری اسلامی ایران
- برخورد جالب هاشمی با روحانی
- گزارش روحانی به مجلس درباره صدا و سیما
- حضور فعال روحانی در استیضاح وزیر مسکن دولت موسوی: مهندس گنابادی
- مخالفت روحانی با تشکیل وزارت اطلاعات

مجلس دوم

- تمجید روحانی از آیت الله ری شهری

مجلس سوم

- تحلیل روحانی از وضعیت کشور و جهان در سال های آخر دهه شصت
- نزدیک شدن به اروپا برای مقابله با توطئه های آمریکا

مجلس چهارم

- حقوق بشر آمریکایی از نظر روحانی
- اعتقاد ناطق به روحانی
- پروژه اسلام هراسی و ایران هراسی توسط آمریکا پس از فروپاشی سوری
- تمجید روحانی از شهید آوینی

مجلس پنجم

- گزارش روحانی از سیاست خارجی هاشمی
- ماجراهای بیرون کردن عکاسان در مجلس پنجم

واکاوی ابعاد شخصیتی و کاری مرد اول دولت یازدهم

موضع و عملکرد ۲۰ ساله در مجلس شورای اسلامی

مقدمه

جستجو هر آنچه روحانی در مجالس پنجمگانه مطرح کرده است بررسی شده است. این داده ها بالغ بر ۳۰۰۰ مورد بوده است که با مطالعه همه این موارد، نکات اساسی، مهم، تاریخ ساز و جنجالی احصاء و توضیح داده شده است و به موارد کم اهمیت کمتر پرداخته شده است.

مجلس اول (۵۹ تا ۶۳) تقاضای روحانی برای اعدام توطنۀ کران در نماز جمعه

نکته دیگری که در سخنان ۲۳/۴/۵۹ روحانی به چشم می خورد تقاضا از دادگاه انقلابی ارتش برای اعدام توطنۀ کران در نماز جمعه است. او در این باره می گوید: «تقاضای دیگر من این است که همانطور که در مساله زنا قرآن می گوید: «ولیشہد عذابهما طائفه من المؤمنین» توطنۀ گرها را خوب است که در مراسم نماز جمعه بیاورند و به دار آویزان کنند تا مردم مشاهده کنند و تأثیرش، تأثیر بیشتری باشد.»

موضع روحانی در خصوص عزل بنی صدر

یکی از اتفاقات مهمی که در مجلس اول مطرح می شود بحث عدم کفایت سیاسی ابوالحسن بنی

یکی از راه های شناخت هر فرد مراجعه به گذشته او و شناخت عملکردش در هنگام پذیرش مسئولیت های مختلف است، بخصوص اگر این سابقه به صورت ممتد و برای مدت زمان طولانی باشد. این عملکرد و سابقه قطعاً در شناخت رویکردهای فعلی افراد بسیار اثرگذار و آگاهی بخش خواهد بود. حسن روحانی از جمله افرادی است که سابقه قانون گذاری و نمایندگی قابل توجهی دارد. او از سال ۷۹ تا ۵۹ و طی ۵ دوره مجلس شورای اسلامی عضو این نهاد مؤثر در جمهوری اسلامی ایران بوده است و به خوبی با روند کار و جایگاه این نهاد آشنا بوده است. او سمت های مهمی در مجالس مختلف همچون ریاست کمیسیون دفاع در مجلس اول و دوم، ریاست کمیسیون سیاست خارجی در مجلس چهارم و پنجم و نائب رئیسی مجلس در مجالس چهارم و پنجم را بر عهده داشته است و از نیروهای اثرگذار در مجلس محسوب می شده است. بر این اساس و با استفاده از مشروح مذاکرات مجلس شورای اسلامی که بر روی سایت کتابخانه مجلس و لوح فشرده ای در دسترس است به بررسی سوابق روحانی در مجالس پنجمگانه پرداختیم. روش کار نیز بدین گونه بوده است که با استفاده از ابزار

عزل می شود و نیازی به طرح مجلس درباره عدم کفایت رئیس جمهور نیست. او می گوید: «عدم کفایت سیاسی که مجلس راجع به یک رئیس جمهور می خواهد بحث بکند، پس از آن است که قبول داشته باشد این انسان دارای صفات یک رئیس جمهور هست، بعد بیاییم اینجا بحث کنیم. بگوییم آقای ابوالحسن بنی صدر که دارای همه صفات ریاست جمهوری که در قانون اساسی و در متن اسلام و قرآن آمده، هست، متنه عرضه کافی ندارد. بعد مخالف و موافق صحبت بکنند. در نهایت هم رأی بدهنند که این آدم، آدم با عرضه ای هست یا نیست؟ واقعاً الان از دیدگاه نمایندگان محترم آقای ابوالحسن بنی صدر این چنین است؟ یعنی فردی هست دارای همه صفات ریاست جمهوری، بعد حالا ما می خواهیم بحث بکنیم که عرضه سیاسی دارد یا ندارد؟ بنده معتقدم که آقای رئیس جمهور آقای ابوالحسن بنی صدر خود بخود از ریاست جمهوری منعزل هست. احتیاجی به این طرح ندارد.»

برخی از نمایندگان این بحث را که بنی صدر خود به خود منعزل است و نیازی به مطرح کردن عدم کفایت نیست، جواب داده اند. از جمله مقام معظم رهبری که در آن زمان نماینده مجلس بوده اند درباره معنای عدم کفایت می فرمایند: «کفایت

صدر است. این طرح پس از اختلافات زیادی که بین بنی صدر و نیروهای انقلاب رخ داد در مجلس مطرح شد و در نهایت در تاریخ ۶۰/۳/۳۱ به تصویب رسید و حضرت امام (ره) نیز آن را تأیید کردند و بنی صدر از ریاست جمهوری کنار گذاشته شد. درباره این حادثه تاریخی مواضع متعددی در مجلس مطرح شده است؛ برخی از اعضای نهضت آزادی با این طرح مخالفت کردند و البته اکثریت مجلس با عدم کفایت او موافق بوده اند. موضع روحانی در برابر این طرح جالب به نظر

مسئله‌ای بوده که در روز چهارشنبه بین ساعت ۱/۵ تا ۲ در

پارچین اتفاق افتاده است من کاری به خصوصیات این مرکز ندارم همین

قدرتی توانم بگوییم یک

مرکز عظیم مهامات سازی

ارتش ما است در حوالی

ساعت ۲ آتش سوزی

تحقیق پیدا می کند

می رسد. او یکی از مخالفان طرح عدم کفایت بنی صدر و معتقد بوده که با اعمالی که بنی صدر در کشور انجام داده خود به خود از ریاست جمهوری

مؤسسات دولتی و وابسته به دولت» مطرح شده است. این لایحه در تاریخ ۶۰/۸/۶ مطرح شده و مواد متعددی داشته است یکی از موادش راجع به افرادی بوده است که در زمان طاغوت عضو و مسئول حزب رستاخیز بوده اند و اکنون باید به لحاظ قانون استخدامی تکلیف آن ها معلوم می شده است. از آنجایی که بسیاری از مسئولین این حزب در استان ها و شهرستان ها از اعضای اصلی سواوک بوده اند این ماده اهمیت خاصی داشته است. در این زمینه روحانی می گوید: «در ماده ۲۳ برای آن هایی که مسؤولیت حزب رستاخیز داشتند در سطح استانش مجازاتی در نظر گرفته به عنوان انفال دائم، اما در سطح شهرستان تنزل داده است تا حد بازنیستگی. در حالیکه می دانیم بین مسئول استان با مسئول شهرستان فرق زیادی نیست. با توجه به اینکه بسیاری از شهرستان ها حتی از استان ها هم مهر تر هستند. ما شهرستانهایی داریم که به مراتب از استان ها مهمتر هستند. بنابراین اگر هم ما می خواهیم برای آن هایک درجه تحفیف قائل بشویم، اخراج بگذاریم نه بازنیستگی.» درباره این پیشنهاد در مجلس بحث می شود، اما در نهایت به تصویب نمی رسد.

طرح تدوین استراتژی و اصول سیاست های کشور جمهوری اسلامی

واقعالان از دیدگاه نمایندگان محترم آقای ابوالحسن بنی صدر این چنین است؟ یعنی فردی هست دارای همه صفات ریاست جمهوری، بعد حالاً مامی خواهیم بحث بکنیم که عرضه سیاسی دارد یا ندارد؟

سیاسی یعنی اینکه شخص برای اداره مسئولیتی که به عهده او واگذار شده کافی و صالح باشد. فقدان کفایت سیاسی در هنگامی است که وی آن شرایطی را که برای انجام این مسئولیت در قانون اساسی معین شده فاقد باشد و کمبود یا عیوبی داشته باشد که با آن صفات مقرره منافی است. اصل یکصد و پانزدهم قانون اساسی صفات لازم برای ریاست جمهوری را از جمله امانت و تقوی اعتقاد به مبانی جمهوری اسلامی ایران مدیر و مدبیر بودن می داند هر کدام از صفات بالا که در شخصی نباشد وی برای احراز این مقام فاقد کفایت و صلاحیت است.»

اخراج مسئولین حزب رستاخیز از کارهای دولتی

یکی از پیشنهادات جالب روحانی در مجلس اول در «لایحه بازسازی نیروی انسانی وزارت خانه ها و

همچنین مدافعان این طرح معتقد بوده اند که هرگونه برنامه ریزی در امور جزئی کشور منوط به داشتن یک برنامه در امور کلی تراست و این بحث ضرورت استراتژی را روشن تر می کنند. در این طرح قرار بوده که دولت موظف شود که استراتژی کلان جمهوری اسلامی را تدوین کند و برای تأیید به مجلس ارائه کند و پس از تصویب حضرت امام (ره) این سند به صورت اجرایی درآید. یکی از مدافعان و امضاکنندگان این طرح روحانی بوده است. او در دفاع از این طرح و در تعریف استراتژی می گوید: «استراتژی به معنای فن و راه بکار بردن قدرت ها و نیروهای موجود در یک کشور و در یک ملت است؛ یعنی یک ملت دارای نیروها و استعدادها، امکانات و قدرت ها در زمینه های مختلف هست اینکه این قدرت ها را و این نیروها را چه جور بکار ببریم تا به هدف برسیم». روحانی در جواب مخالفانی که قانون اساسی را کافی می دانسته اند اینگونه استدلال می کنند: «اینکه در قانون اساسی نیست، لزومی ندارد که در قانون اساسی بیاید بگوید که آقا کارهایی که شما باید انجام بدید و اهدافی که ما مشخص کردیم شما نیاز به فکر و اندیشه دارید نیاز به برنامه

ایران

یکی از طرح های مهمی که در تاریخ ۱۳۶۰/۱۰/۱۳ در مجلس شورای اسلامی مطرح شده است بحث تدوین استراتژی و اصول سیاست های کشور جمهوری اسلامی ایران بوده است. این طرح در آبان ماه ۱۳۶۰ توسط عده ای از نمایندگان- از جمله حسن روحانی- در مجلس مطرح می شود و برای بررسی بیشتر به کمیسیون امور دفاعی احاله می شود. در این کمیسیون که ریاست آن را روحانی بر عهده داشته است این طرح به تصویب می رسد و در تاریخ ۱۳۶۰/۱۰/۱۳ صحن علنی مجلس می آید. این طرح که برای ساماندهی اقتصادی، سیاسی و فرهنگی بوده است در زمانی که هنوز سه سال هم از انقلاب اسلامی نگذشته بوده بسیار ضروری به نظر می رسیده است، اما برخی نمایندگان با وجود قانون اساسی، دیگر ضرورتی برای تدوین استراتژی نمی دیده اند. جواب مدافعان طرح به مخالفان این بوده که در قانون اساسی آرمان ها و اهداف نظام اسلامی مطرح شده است و بایستی در یک سند بالادستی که همه امور کشور در آن آمده است به صورت جزئی تر به مباحث مختلف کشور پرداخته شود.

هم برنامه ریزی در کشور با جهت و دقت بالاتری انجام می گرفت.

برخورد جالب هاشمی با روحانی

روحانی از سال ۵۹ و با انتخاب مجلس به عضویت شورای سپرستی صدا و سیما در آمد و در آنجا به عنوان نماینده مجلس حضور داشت و حتی ریاست این شورا نیز را بر عهده داشت. در تاریخ ۱۳۶۰/۱۲/۲۵ اتفاقی در مجلس می افتاد و روحانی مدعی می شود که نماینده بزد به او توهین کرده است، جواب هاشمی به این ادعای روحانی جواب جالبی است که آن را مستقیماً از مشروح مذاکرات مجلس اول ذکر می کنیم:

روحانی: آقای هاشمی بخاطر اتهاماتی که نماینده محترم بزد اجازه بدھید من دو سه دقیقه صحبت کنم.

چند نفر از نمایندگان: اتهام نیست.

رئیس: خیر نمی شود اجازه نمی دهیم، بهر حال جایش اینجا نبود، شما که زبانتان بیشتر از همه است همانجا جواب بدھید. حالا از این ها که بگوئید فقط شنوندگان موج اقدام می فهمند شما بروید از تلویزیون جواب بدھید.»

یکی دیگر از شوخی های هاشمی با روحانی در جلسه علنی ۶۱/۱۲/۲۵ اتفاق می افتاد. در این جلسه روحانی پیشنهادی را بیان می کند که هیچ موافقی

دارید ما برنامه ریزی نکنیم و بگوئیم خلاف قانون اساسی است. خیر، این ها مسائل بسیار واضح و روشنی است ... قانون اساسی هدف ها را برای ما مشخص کرده است. ممکن است در مواردی هم استراتژی را هم در قانون اساسی اشاره کرده باشد، اما قانون اساسی عمدتاً اهداف را مشخص کرده است. حالا ما برای اینکه به این اهداف برسیم چه جور باید به این هدف برسیم باید امکانات کشور را در نظر بگیریم نیروهای جامعه را در نظر بگیریم آن برنامه و آن راه و آن فن که به ما می گویید چه جور از این قدرت ها و چگونه استفاده کنید تا به هدف برسید ما اسم آن را استراتژی می گذاریم.« نکته دیگری که روحانی تأکید می کند این است که اگر استراتژی کلان وجود نداشته باشد، برنامه ریزی نیز بی معنا می شود. او همچنین در دفاع از استراتژی کلان برای نظام می گوید: «اگر ما استراتژی ملی را تدوین نکنیم با عوض شدن یک وزیر خلیلی چزها ممکن است عوض شود.»

این طرح در نهایت به تصویب نرسید. شاید بتوان گفت که اگر این طرح در آن موقع تصویب شده بود، جمهوری اسلامی تجربه بسیار گرانبهایی در تصویب استاد بالادستی داشت و این تجربه هم در تدوین دیگر اسناد بالادستی، مثل برنامه های پنج ساله و سند چشم انداز، کمک بسیار شایانی بود و

به عرض شما بر سانم امکانات صدا و سیمای جمهوری اسلامی برای ساختن کارتون در طول یک سال فقط یک ساعت است؛ یعنی ما در طول یک سال تلاش می‌توانیم یک ساعت کارتون کودکان درست کنیم. در حالیکه ما هر روزی گاهی نیازمند به نیم ساعت یا سه رباع کارتون هستیم. یعنی یک سال می‌توانیم کار یک روز را انجام بدیم. چرا؟ می‌گویند آقا تهیه کارتون کاری ندارد. کارتون نقاشی متحرک است. برای اینکه کارتون تهیه بشود هر یک ثانیه ما دوازده نقاشی لازم داریم یعنی یک نقاش باید دوازده نقاشی تهیه کند تا این ها کنار هم چیده بشود و بشود یک ثانیه کارتون برای تهیه یک دقیقه کارتون از لحظه بودجه برای صدا و سیما سی هزار تومان خرج برمدی دارد.

ب) چهار سال برای نصب فرستنده های صدا و سیما

در سال های اولیه انقلاب صدا و سیما پوشش کمی در سراسر کشور داشت و مسئولین فنی این سازمان تلاش زیادی برای پوشش سراسری این رسانه در کشور داشتند. روحانی پس از گزارش و آماری که درباره فرستنده های پرقدرت، متوسط قدرت و کم قدرت می دهد درباره مراحل و مدت زمان نصب یک دستگاه فرستنده می گوید: «اول

استراتژی به معنای فن و راه بکار بردن قدرت ها و نیروهای موجود در یک کشور و در یک ملت است؛ یعنی یک ملت دارای نیروها و استعدادها، امکانات و قدرت ها در زمینه های مختلف هست اینکه این قدرت ها را و این نیروها را چه جور بکار ببریم تا به هدف برسیم.

درباره آن اظهار نظر نمی کند و هاشمی اینگونه با او شوخی می کند:

مشی: موافق؟ (اظهاری نشد)

رئیس: موافق ندارد. پیشنهاد خیلی جدی و خوبی بود. (خنده نمایندگان).

گزارش روحانی به مجلس درباره صدا و سیما

(الف) تهیه برنامه های کارتوونی

روحانی که نمایندگی از مجلس را در شورای سرپرستی صدا و سیما داشته است در تاریخ ۱۳۶۱/۱/۲۹ گزارشی را به مجلس ارائه می کند. یکی از نکات جالب این گزارش درباره برنامه های کارتونی صدا و سیما و نحوه تولید آنهاست. روحانی در این باره می گوید: «بنده همین قدر

شود بین ۸ ماه الى ۱۲ ماه زمان لازم دارد که آن کمپانی سفارش ما را از لحظه ای که می پذیرد شروع می کند به ساخت آن دستگاه تا وقتی که به ما تحويل می دهد. برای اینکه طرح معماری برای تأسیسات ژئاتور و نصب دستگاه ها انجام بگیرد این طرح معماری بین دو ماه الى ۳ ماه طول دارد. ما برای اینکه راه ارتباطی را ایجاد بکنیم چون جاده را روی کوه باید به وجود بیاوریم تا بالای کوه دستگاه رله نصب بشود. برای ایجاد جاده که گاهی ۱۰ کیلومتر جاده لازم داشته است که ما باید درست کنیم گاهی ۱۵ کیلومتر گاهی ۲۰ کیلومتر و گاهی بیشتر یک زمانی بین سه ماه الى ۱۵ ماه طول دارد برای اینکه جاده ها گاهی کوهستانی است صعب العبور است و برای ایجاد جاده زمان لازم دارد برای اینکه عملیات ساختمانی دستگاه یک رله انجام بگیرد حدود ۵ ماه الى ۸ ماه فرست لازم دارد. نصب دستگاه های فرستنده بین یک ماه الى ۴ ماه زمان لازم دارد. نصب دکل و آتن و سیستم برق گیر حدود یک ماه زمان لازم دارد و آزمایش بین یک ماه الى دو ماه وقت لازم دارد و وقتی یک برادر عزیزی از طرف مردم منطقه خودش تمایل مردم را نشان می دهد حالا من نمی خواهم بگویم بودجه اش چگونه است، آن بحث دیگری است، ما فرض می کنیم که بودجه باشد،

بررسی اولویت این کار شورا و مسئولین سطح بالا است که رسیدگی بکنند در فلان جا آیا از اولویت برخوردار است که دستگاه فرستنده نصب بشود یا نه؟ ما کاری به این زمان نداریم ممکن است یک هفته دو هفته سه هفته اینکار طول بکشد، اما بعد برای اینکه در آن منطقه محل ایستگاه تعیین بشود و مهندسین تعیین کنند که فرستنده باید چقدر قدرت داشته باشد بین ۳۰ روز تا ۴۰ روز تا ۱۰ روز؛ یعنی اگر کم قدرت باشد حداقل ۱۰ روز وقت لازم دارد اگر فرستنده پرقدرت باشد ۳۰ روز وقت لازم دارد تا این مسئله مشخص بشود.

دوم باید نقشه پوششی و موقعیت جغرافیایی از لاحظ مهندسی ترسیم بشود برای اینکار دو روز تا ۱۰ روز فرست لازم دارد بعد برای اینکه راه ارتباطی چون در سیاری از محل نصب رله ها جاده وجود ندارد باید نقشه برداری برای جاده بشود این هم بین دو سه روز الى ۲۰ روز برای تهیه نقشه فرست لازم دارد. بعد تازه می ترسیم به اینکه چه دستگاه هایی لازم دارد و این دستگاه ها را از کدام کشور باید خریداری بکنیم. بنده از مقدمات خرید یک دستگاه از خارج می گذرم که ماه ها طول دارد و پیچ و خم های اداری دارد؛ از لحظه ای که ما سفارش می دهیم به یک کمپانی که برای ما دستگاه بسازد تا وقتیکه به ما تحويل داده می

انقلابی از سوی گروهک ها اتفاق افتاد. یکی از ارگان های مهمی که گروهک ها سعی در نفوذ در آن داشتند صدا و سیما بوده است. روحانی در این باره می گوید: «مسئله بعدی مستله تصفیه بوده است. ما بحمدالله در سال گذشته موفق بودیم دو گروه مفسد منافقین و پیکاری ها را در صدا و سیما متلاشی کیم. همه آنها را شناسایی کردیم تمام عوامل مهم آنها دستگیر شدند. نقشه هایی که برای انفجار صدا و سیما داشتند بحمدالله مسئولین این تلاش را انجام دادند و به موقع وارد عمل شدند».

د) نظر روحانی درباره مناظره در صدا و سیما

یکی از طرح هایی که در مجلس اول مطرح شد طرح «خط مشی صدا و سیمای جمهوری اسلامی ایران» بوده است. ماده ۲۵ این طرح در تاریخ ۱۳۶۱/۴/۱۰ در مجلس مطرح شد. این ماده درباره مناظره در صدا و سیما بوده است: «ماده ۲۵- تشکیل جلسات مناظره و احتجاج و برخورد سازنده با صاحبان مکاتب و اندیشه های غیر اسلامی و انحرافی بر اساس آیه شریفه "اعز الى سیل ربک بالحكمة والموعظة الحسنة وجادلهم بالتي هي احسن" در این مورد موافقان و مخالفان

بین دو الی چهار سال زمان لازم است
تایک دستگاه فرستنده نصب بشود.
پرقرت بشود چهار سال وقت لازم دارد، کم قدرت باشد دو سال وقت لازم دارد

ما فرض می کنیم کلیه دستگاه هایی که م لازم داریم فوری در اختیار ما قرار بگیرد، ما فرض می کنیم که کمپانی های غربی مارا اذیت نکنند، این زمان لازم دارد؛ یعنی بین دو الی چهار سال زمان لازم است تایک دستگاه فرستنده نصب بشود. پرقرت بشود چهار سال وقت لازم دارد، کم قدرت باشد دو سال وقت لازم دارد و متوسط قدرت باشد زمانی حدود سه سال وقت لازم دارد.»
این عبارات هم سختی کار فنی صدا و سیما را در آن زمان نشان می دهد و هم صبر مردم برای دیدن و شنیدن برنامه های کوتاه تلویزیون و رادیو را در آن زمان

ج) متلاشی کردن منافقین و پیکاری ها در صدا و سیما

در سال های ۶۰ و ۶۱ هنوز در بسیاری از ادارات و نهادهای انقلابی نیروهایی از منافقین و گروهک های ضد انقلاب حضور داشتند و در این دو سال ترورهای کور و هدفمند زیادی علیه نیروهای

کردیم و این‌ها هم شرکت نکردند و نیامدند در بحث سیاسی هم این‌گروه‌ها حاضر نبودند. اگر بنا بود این بحث‌ها به ضرر باشد آن‌گروه‌ها استقبال می‌کردند. علت اینکه آن‌ها فرار می‌کنند شما خودتان می‌دانید یک نظرسنجی بکنید، چون بعد از آن‌مناظره یک نظرسنجی دقیقی کردیم: آن‌مناظره دیالکتیک به قدری مؤثر بود که اصلاً این دیالکتیک شده بود یک چیزی برای جوانان ما، به عنوان یک بت شده بود. یک غول شده بود آنچنان این بت شکسته شد و ویران شد و از بین رفت آن‌کسی که چیزی‌ها در ایران ادعا می‌کردند مغز متفرکر ایدئولوژی آن‌ها است آنچنان در آن بحث مفتوح شد که خودشان هم قبول کرده بودند که در این بحث محکوم شده‌اند. این احتجاج و مناظره‌ای که این‌همه برای ما مفید بوده اگر این بحث دیالکتیک در تلویزیون نبود و می‌خواستند با متابر و سخترانی و با روزنامه این‌مسئله را برای جوان‌های ما حل بکنند شاید ۵ سال دیگر هم موفق نمی‌شدیم».

حضور فعال روحانی در استیضاح وزیر مسکن دولت موسوی: مهندس کتابادی
اولین استیضاحی که در تاریخ جمهوری اسلامی به

زیادی صحبت کردند و روحانی یکی از مهم‌ترین طرفداران مناظره در صدا و سیما بوده است. او درباره مناظره‌های اول انقلاب و اثرات آن مناظره‌ها اینگونه می‌گوید: «من توجه نمایندگان را به این نکته جلب می‌کنم که در سال ۵۹ وقتی ما از گروه‌ها برای بحث ایدئولوژی دعوت کردیم تمام گروه‌ها را دعوت کردیم، از منافقین گرفته تا نهضت آزادی، ججهه ملی، جاما، امتی‌ها. از همه این‌ها ما دعوت کردیم، نماینده تمام این‌گروه‌ها در صدا و سیما آمدند. نه یک جلسه شاید ۵-۶ روز آمدند، همه از بحث ایدئولوژی فرار می‌کردند، می‌گفتند بحث ایدئولوژی نباشد، بحث سیاسی ما حاضریم. بعد ما هم می‌گفتیم هر دو بحث باشد. هم سیاسی، هم ایدئولوژی. وقتی که موافقت کردند در روز بحث ایدئولوژی جزء گروه‌ها گروه‌ها اصلاً شرکت نکردند به هیچ قیمتی. با اینکه قول داده بودند فردشان را معرفی کرده بودند، نیامدند. تازه در بحث ایدئولوژی هم وقتی بحث دیالکتیک تمام شد مسئله خداشناسی بنا بود مطرح بشود به هیچ قیمتی حزب توده و اکثریت حاضر به بحث نشستند، صریحاً به ما [گفتند] در بحث خداشناسی حاضر نیستیم، شرکت نمی‌کنیم و لو اینکه شما بروید افشاگری کنید و اعلام بکنید که این‌ها نیامدند. کما اینکه ما افشاگری کردیم، اعلام

به آن اختصاص داده شده، لزوماً ۵۰ درصد هم رشد فیزیکی داشته باشد و جناب روحانی در برخی از موارد این دو نوع پیشرفت را با یکدیگر اشتباه گرفته اند. همچنین وزیر مسکن پس از رائمه گزارشی از وضعیت ساختمان‌های نیمه تمامی که به وزارت مسکن تحویل داده شده می‌گوید: «مراتب فوق مؤید این مطلب است که در زمان انتقال پروژه‌های نیروی هوایی به وزارت مسکن و شهرسازی حدود پنجاه درصد کارهای منتقل شده پیشرفت کاری زیر شصت درصد داشته اند مسلمانًا برادر ما روحانی گزارشات خود را از دیگران گرفته اند آن دیگرانی که من اکنون باید در صداقت آنها شک کنم».

۲. درست نکردن باند فرودگاه‌های نظامی که باعث ضربه خوردن هوایماهای جنگی شده است. یعنی یا باند قدیمی و فرسوده شده و باید روکش دار بشود (این امر باعث از بین رفتن چندین هوایی‌مای مدرن شده است). یا پایگاهی بوده که سه باند داشته که دو تای آن‌ها خراب بوده و یکی نیز به خاطر روش باد درجهت‌های مختلف نمی‌توان در تمام مدت شباهنگ روز از آن استفاده کرد. یا پایگاهی بوده که باند آن کوتاه بوده و بایستی تطويل باند انجام می‌شده است که این کار انجام نشده و چون باند کوتاه بوده هوایما نتوانسته بنشینند

وقوع پیوسته است استیضاح مهندس گتابادی وزیر مسکن دولت موسوی بوده است. این استیضاح طی روزهای یازدهم و سیزدهم آبان ۱۳۶۱ در مجلس مطرح شد و نمایندگان زیادی در موافقت و مخالفت با استیضاح صحبت کردند. یکی از اصلی ترین موافقین استیضاح روحانی بوده است که موارد زیادی را برای استیضاح مطرح کرده است. در این قسمت ابتدا ادعاهای روحانی درباره عدم مدیریت وزیر مسکن، سپس جواب‌های وزیر و در نهایت جواب‌های روحانی به وزیر مسکن را می‌آوریم.

الف) مهم ترین دلایل استیضاح از نظر روحانی

۱. مسئولیت تکمیل ساختمان‌های نظامی که در دولت موقت به وزارت مسکن داده شده بود خوب انجام نشده است، در صورتی که بسیاری از این ساختمان‌ها بالای ۶۰ یا ۷۰ درصد پیشرفت فیزیکی داشته است و ادامه کار توسط وزارت مسکن به خوبی انجام نشده است.

در جواب این ادعای روحانی، وزیر مسکن اینگونه پاسخ داده است که پیشرفت هر پروژه به دو قسمت ریالی و فیزیکی تقسیم می‌شود و این دو مساوی نیستند؛ یعنی اینگونه نیست که هر پروژه‌ای که ۵۰ درصد پیشرفت ریالی داشته و نصف بودجه

در رابطه با بودجه تصویب شده در مجلس برای نیروی هوایی اینگونه می گوید: «در سال ۵۹ حدود دو میلیارد و دویست میلیون تومان درخواست شد و تنها ۸۵۰ میلیون تومان پول برای نیروی هوایی واگذار شد و این پول را مخرج کردیم چهل میلیون تومان هم کسری آوردیم و از جای دیگر و از اعتبارات دیگر رویش گذاشتیم. در سال ۶۰ دو میلیارد و سیصد میلیون تومان درخواست شد و تنها یک میلیارد بیست میلیون تومان واگذار شد و یک میلیارد و هشتصد میلیون تومان خرج کردیم و چهل میلیون تومان کسری را از سایر اعتبارات وزارت مسکن تأمین و در نیروی هوایی خرج کردیم. در سال ۶۱ دو میلیارد و یک صد میلیون تومان درخواست شده که تنها با ۸۵۰ میلیون تومان موافقت گردید.» همچنین وزیر مسکن درباره ادعای روحانی درباره باند پایگاه های هوایی اینگونه پاسخ می دهد: «خلاصه مطلب را بدون ذکر مشخصات به دلیل محرومانه بودن اینجانب شرح می دهم و مکاتباتی را که آقای روحانی ارائه نفرمودند در اختیار ریاست محترم مجلس می گذارم. خلاصه مطلب این است که این کارها جزو کارهای وزارت مسکن نبوده است. زیرا هشت سال پیش باند تحويل قطعی شده است و تعمیر و نگهداری از وظایف خود نیروها

و با خلبان درون آب رفته و خلبان هم از بین رفته است.

در جواب این ادعای روحانی، وزیر مسکن بیان می کند که همه اولویت بندی پروژه ها و اقدامات در نیروی هوایی با نظر خود فرماندهان و مسئولین نیروی هوایی انجام می شده است. او می گوید: «من در کمیسیون دفاع خدمت برادران کمیسیون عرض کردم. مطلب این است که برای اولویت دادن پروژه ما یک عددی داریم که این ریال است که ما می توانیم برای نیروی هوایی خرج کنیم بعد می رویم با آن ها می نشینیم و می گوئیم که برادران شما بگوئید که این را کجا خرج کنیم و این چیزی نیست که مثال بزنم و اشکال ندارد چون این دیگر محترمانه نیست. می گویند اصفهان، شیراز، مشهد این اولویت را تشخیص دادند. خوبی خوب، می گوییم اصفهان، شیراز، مشهد، کجای اصفهان، شیراز، مشهد می گویند آقا پایگاه فلان و فلان در شیراز، پایگاه فلان و فلان در مشهد بعد می گوئیم خوبی خوب حالا پایگاه درست است. ولی کدام پروژه؟ بعد می گویند پروژه فلان و پروژه فلان. بعد می گوئیم کدام قرارداد؟ می گویند قرارداد فلان و قرارداد فلان، از این بهتر می شود؟ اولویت را خودشان داده اند و امضاهایشان هست و دقیقاً مشخص است.» همچنین وزیر مسکن

من خوشحالم که برای ارزشیابی کارها و گزارش مسئولین چنین فرصتی به دست آمده است». همچنین وزیر مسکن در رابطه با کوتاه بودن یکی از باندهای فرودگاهی که روحانی مدعی شده بود باعث سقوط هواپیما در آب شده و خلبان نیز کشته شده است، می‌گوید: «این باند قبل از انقلاب ساخته شده و قبل از انقلاب هم تحويل شده است و قبل از انقلاب قرار بوده است که این باند برای کارهای آموزشی طویل شود. پس از انقلاب طویل شدن باند طبق نامه ای از درخواست‌های نیروی هوایی حذف می‌شود. خود نیروی هوایی می‌گوید آقا نمی‌خواهد طویل بشود حذف می‌کیم و مجدها تقاضای تحويل شدن آن را می‌نماید و دو مرتبه می‌گویند نه آقا طویل کنید. یک فرمانده عضو می‌شود می‌گوید که اینجا باید آموزشی باشد و می‌گویند طویل کنید و یکی می‌گوید لازم نیست این منطقه آموزشی باشد همان بس است و این باند که الان روی فرودگاه است برای نشستن هواپیما کافی است، ولی هواپیمایی که آموزشی است در حال آموزش است کافی نیست. طبق گزارش واصله، سقوط هواپیمای مورد اشاره برادرمان روحانی به دلیل عدم تطویل باند نیست و طبق اظهار یکی از فرماندهانی که (شاید) مصلحت نباشد اسمش را بگوییم در جریان این امر

است.» وزیر مسکن در ادامه راجع به بودجه نیروی هوایی که باستی برای کارهای فوری هزینه می‌شده است اینگونه توضیح می‌دهد: «از این مبلغ فقط صرف هزینه ۴۷ میلیون تومان را به ما دادند (صورت هزینه ۴۷ میلیون تومان به ما دادند و بقیه اش را ندادند) ای کاش این ۴۷ میلیون تومان صرف کارهای ضروری می‌گردید. اینجانب صورت هزینه این ۴۷ میلیون تومان را در اختیار ریاست محترم مجلس می‌گذارم. باعث تأسف خواهد بود که بگوییم این پول صرف خرید نان پز ماشینی و پرداخت اضافه کار و خرید ۱۵۴ واحد کمپ پیش ساخته [که] قرارداد داشتند [شده است] و امروز ما می‌خواهیم آن کمپ ها را تحويل دهیم می‌گویند استاندارد نیست، اما خودشان رفته اند (یعنی نیروی هوایی) و از همین شرکت که کارهایش را می‌گویند استاندارد نیست کمپ پیش ساخته خریده اند. این مطلب تعجب ندارد از ۱۷۵ میلیون توانی که برای کارهای ضروری در اختیارشان بود فقط حدود ۴۷ میلیون تومان را صورت حساب داده اند و آن هم آن صورت حسابی که خدمتتان گفتم و آنگاه می‌گویند برای کارهای ضروری اعتبار نداریم روکش فرودگاه که ضروری است. کارهای دیگر را نمی‌توانند درست کنند ولی پول ها هنوز پیش آن ها است. شما قضاوت کنید و

ترکیدگی پیدا کرده، چند مورد (اف او دی) بوده، تمام موارد در این گزارش پیوست آمده است. تنها کسی که در این زمینه تخصص دارد همینها هستند، نه وزارت مسکن می تواند بگوید؛ یعنی در دادگاه هم ما مطرح بکیم اینها متخصص این کار هستند. این کسی نیست که بگوییم کار ساختمانی بعهده اش هست این کسی که رئیس بازرگانی هست اینجا امضاء کرده و او مقام مسئول است نه من تخصص دارم، نه ایشان و حالا ایشان نسبت هایی که به نیروی هوایی می دهد، در اینکه نیروی هوایی برای مردم چه کرده و وزارت مسکن، خود ملت ایران باید قضاوت کند. دیروز پنج فروند هوایپما، همین نیروی هوایی می اندازد، نیروی هوایی که در طول این مدت فدایکاری کرده، اینها صداقت ندارند (همه‌مه نمایند گان زنگ رئیس).

یا درباره روکش کردن باند فرودگاه روحانی اینگونه پاسخ می دهد: «بعد حالا به فرمانده آن پایگاه هم ما کاری نداریم که ایشان می گوید او گفته است لازم نیست. خود برادرهای مسکن و شهرسازی در ضمن نامه ای که نوشته اند (این مربوط به خود مسکن و شهرسازی است) می گویید: نسبت به روکش باند فلان پایگاه اقدام مقتضی معمول دارند در صورتی که کمبود اعتبار

بوده است سقوط هوایپما به دلیل نقص فنی دستگاه سیمیلاتور و عدم تمرین خلبان هوایپما به موقع خود بوده است. این دستگاه آزمایشی است و خلبانان می روند پشت آن می نشینند. حینی که هوایپما شروع می کند به کار برای پروار و پرواز می کند و می نشینند، آموزش می بینند. آن برادرمان گفته است که چون این دستگاه آماده بوده خلبان آموزش کافی را نداشته و هوایپما را زده زمین و به باند مربوط نیست و همچنین خلبان این هوایپما برای مدت هفت ماه پرواز آزمایشی نداشته است و لذا گزارش برادرمان روحانی دقیق نیست.» در جواب وزیر مسکن روحانی اینگونه پاسخ می دهد: «ایشان چیزهایی گفت که در حدی که من اطلاع دارم، من خنده ام گرفته بود، سیمیلاتور اصلاً چه ربطی به سقوط هوایپما دارد؟ و هوایپمایی بوده که سقوط کرده (که حالا ایشان می گفت آموزشی بوده) آنکه سقوط کرده استاد خلبان بوده و بهترین خلبان در نیروی هوایی بوده، همه هم او را در نیروی هوایی می شناستند من تعجب می کنم، استناد من، سخن من نیست، استناد من گزارش رسمی بازرگانی است. این گزارش می گوید بخطاطر عدم اجرای کار وزارت مسکن و شهرسازی زیان مالی و زیان جانی داشتیم. آن وقت در این گزارش پیوست بطور مفصل گفته چند مورد لاستیک

این پایگاه به این انبارها نیاز مبرم داشته است (یعنی همان موقعی که تقریباً جنگ شروع شده بود) برای اینکه آقای روحانی امروز نگویید چرا در بروکراسی گیر کرده اید، این انبار مهمات را برخلاف مقررات تحويل کارگاهی دادیم. (در کارگاه تحويل دادیم) که صورت جلسه تحويل و تحول آن و حتی تشكیر فرمانده نیروی هوایی

این مطلب تعجب ندارد از ۱۷۵ میلیون تومانی که برای کارهای ضروری در اختیارشان بود فقط حدود ۴۷ میلیون تومان را صورت حساب داده اند و آن هم آن صورت حسابی که خدمتتان گفتم و آنگاه می-گویند برای کارهای ضروری اعتبار نداریم

و وزیر دفاع وقت موجود است که عیناً تقدیم ریاست مجلس می شود. (خیلی جالب است فرمانده نیروی هوایی و وزیر دفاع مملکت از اینکه ما این ها را به موقع تحويل دادیم تشكیر کرده اند بعد می گویند هنوز تحويل نشده است).
بعداً در ۶۱/۵/۲۷ به خاطر آنکه کارهای قانونی هم

است به ما اعلام کنند تا اقدام نسبت به کسب مجوز انجام گیرد. اگر این مربوط به شما نبود و شما نمی بایست انجام بدید چطور اصل ضرورت را هم مجری طرح شما می گوید و هم در کمیسیون شرکت می کنید و هم تعهد می کنید انجام بدید و هم شما می دانید روکش وظیفه شما هست. در تمام نامه هایی هم که مکاتبه شده اینجا یک مورد وزارت مسکن نگفته است وظیفه من هست یا نیست برای اینکه روش است لکه گیری مربوط به نیروی هوایی است، اما این کار روکش کار وزارت مسکن است».

درباره کم بودن بودجه وزارت مسکن روحانی اینگونه پاسخ می دهد: «آقای وزیر می گوید من آمدم گفتم به من پول ندادند در این مجلس. اعلام کرد. من می گویم اگر اهمیت این طرح هارا می گفت این مجلس به او پول می داد، هر چه می خواست».

۳ وجود تناقض در آمارهای وزارت مسکن: مثلاً یک انبار مهمات را در جایی گزارش داده اند که در سال ۵۹ تحويل داده شده است و در جای دیگری گزارش داده اند که در سال ۶۰ تحويل داده شده است.

درباره این ادعا وزیر مسکن اینگونه پاسخ می دهد: «مطلوب این است که در سال ۵۹ وقتی که

خود را با ماشین های کولر دار انجام می دادند. افرادی که در محل زندگی آن ها مشروبات الکلی و وسایل عیاشی و انواع نوارهای ترانه های کذابی [وجود دارد]. این گزارش سپاه پاسداران چابهار است.»

وزیر مسکن در پاسخ این ادعا می گوید: «ایشان ادعا کردند که آنجا یک عشر تکده است که زیر نظر وزارت مسکن و شهرسازی اداره می شود و افراد سوار ماشین کولر دار می شوند (کسی اگر به آن منطقه رفته باشد می داند واقع مطلب این است که بدون ماشین کولر دار سخت است کسی ۱۲ ماه آنجا باشد). از این برادر می برسم که این عشر تکده به ادعای شما که در آن مشروبات الکلی می خورند در داخل پایگاه است یا خارج آن؟ اگر در داخل پایگاه است که باید گفت یا این مشروبات الکلی و نوارهای لهو و لعب از آسمان به این پایگاه آمده یا از در ورودی. اگر از در ورودی وارد شده در این صورت آیا باید انتظار داشت که اسناد فوق محترمانه از این پایگاه خارج شود؟ من توضیح بدhem دلم نمی آید رد بشوم می گویند که پایگاه عشر تکده است و این اشکالات را دارد. پایگاه یک در ورودی دارد، اگر این در ورودی را شما نمی توانید چک کنید و کنترل کنید که آنجا فرمانده دارد، گروه ضربت نیروی هوایی است سیاسی ایدئولوژیک هست و نمی تواند کنترل کند و نکرده. اسناد فوق محترمانه را چطوری در این پایگاه بگذاریم؟

انجام شده باشد نوشته ایم که بیانند این کارها را که قبلاً باید انجام می شد و اگر انجام می شد شاید چند ماه مسئله تحويل و تحول انبارها به عقب می افتد، حالاً انبارها را تحويل بگیرید. گفتم زمان جنگ است وضعیت غیر عادی است در نتیجه انبارها را تحويل دادیم. حالا می گوییم آقا باید تحويل بگیرید. صورت جلسه تحويل هم داریم.»

طبق اظهار یکی از فرماندهانی که (شاید مصلحت نباشد اسمش را بگوییم) در جریان این امر بوده است سقوط هواپیما به دلیل نقص فنی دستگاه سمیلاتور و عدم تمرین خلبان هواپیما به موقع خود بوده است

وجود فساد و عیاشی در دستگاه های زیر مجموعه وزارت مسکن: روحانی در این رابطه می گوید: «سپاه آنجا یک گزارشی داد، نوشته است، اینجا عشر تکده است. حالا من یک تکه اش را می خواهم. نوشته است که ما در کارگاه مسائی از گروه هک ها داشتیم (همان کارگاهی که زیر نظر وزارت مسکن دارد فعالیت می کند) بعضی ایادی خوانین و اشرار در شرکت "مهک" نفوذ داشتند. عکس العمل از جانب این مسئولین دیده نشده است. افرادی که از خانه های مجلل و لوکس به صورت ویلا استفاده می نمودند. کوچکترین کار

حائزی زاده: من عرض می کنم برای اطلاع آقایان نماینده گانی که در میان دوره ای تشریف نداشتند

رئیس: شما که بدتر کردید.

یکی از نماینده گان: نماینده بیرجند را راهش ندیده.

دکتر روحانی: وزیر ده بار اهانت کردند شما همچنان نگفتید آقای هاشمی.

رئیس: شما بیشتر اهانت کردید من که حرف های شما را بیشتر می فهمم.

حائزی زاده: آقای روحانی در همینجا در همین مجلس ...

خلخالی: آقا شما به ایشان نسبت دادید عذر تکده درست کرده است. خودتان می خواستید ملاحظه کنید.

حائزی زاده: در همین مجلس برای اطلاع نماینده گان میان دوره ای که بعداً تشریف آوردن دارد عرض می کنم آقای روحانی در همین مجلس با آقای وزیر مسکن در اینجا سی و چهل نفر نماینده گان شاهد بودند و اینجا برخورد اهانت آمیزی کردند و به معاونین ایشان اهانت کردند و حالا بعد هم برخورد ها ادامه دارد. (همه ممکن نماینده گان).)

البته در آخر جلسه علنی مجلس حائزی زاده از

و من قبول ندارم این حرف را که آنجا عشر تکده است، بیشترین زحمت را آنجا کشیده اند و آیا اگر روزی با ادعای آقای روحانی یکی از کارگران این شرکت که اصولاً تحت مدیریت وزارت مسکن نیست و زیر نظر مدیر دولتی است که هیچ گناهی ندارد از داخل گروهه ک ها سر در آورد مسئول آن وزارت مسکن است یا شرکت پیمانکار یا یک سازمان دیگر؟ پس هر گروهه ک را در این مملکت می گیرید و در هر شرکتی هست باید به وزرات مسکن بگویید، بگویید تو چقدر بی عرضه ای که یک عضو یک گروهه ک در این شرکت بود. آخر من مسئولش نیستم.

یکی از حواشی این استیضاح بحثی است که میان حائزی زاده که طرفدار مهندس گتابادی بوده و روحانی شکل می گیرد. مباحث مطرح شده را به صورت مستقیم از مذاکرات روز ۶۱/۸/۱۳ نقل می کنیم:

حائزی زاده: به اعتقاد من آقای روحانی کارگردان اصلی این کار بودند و بقیه برادران تحت تأثیر ایشان قرار گرفتند.

دکتر روحانی: اهانت نکنید (حائزی زاده) کارگردان اصلی مسئله ای نیست) آقای هاشمی شما چرا جلو گیری نمی کند؟ این چه حقی دارد با بنده این طور حرف بزنند؟

که تنها به نفع دشمنان نظام اسلامی است. آقای روحانی نیز که هم اکنون ریاست قوه مجریه را بر عهده گرفته اند بایستی با نگاهی منصفانه به تلاش های مسئولین قبلی قوه مجریه نگاه کنند و از زیر سؤال بردن دستاوردهای دولت های قبلی خودداری کنند.

۲. این استیضاح جنجالی ترین حضور حسن روحانی طی ۲۰ سال نمایندگی او در مجلس است. او در این استیضاح جدی ترین مخالف وزیر مسکن بود و تلاش زیادی کرد تا او نتواند رأی اعتماد مجدد از مجلس بگیرد که ابته در این کار موفق نبود و در نهایت مجلس با ۱۰۱ رأی موافق، ۷۵ رأی مخالف و ۱۲ رأی ممتنع به حضور مجدد مهندس گنابادی در دولت رأی اعتماد مجدد داد. اسامی موافقین و مخالفین این استیضاح در مشروح مذاکرات مجلس آمده است که در بین موافقین ابقای مجدد وزیر مسکن، نام هاشمی رفسنجانی به چشم می خورد که نشان می دهد علی رغم نزدیکی هاشمی با روحانی، هاشمی با این استیضاح مخالف بوده است.

مخالفت روحانی با تشکیل وزارت اطلاعات

طرح تشکیل وزارت اطلاعات در ۶۲/۲/۱۹ در مجلس مطرح شد و موافقان و مخالفان نظرات خود

روحانی معذرت خواهی می کند. رئیس مجلس درباره اعتذار حائزی زاده اینگونه می گوید: «آقای حائزی زاده نامه‌ای نوشتند و عذرخواهی کردند و گفته اند که کلمه کارگردان را که بکار بودم تحت ناراحتی بود و فشار عصبی آن موقع داشتم و از آقایان امضا کنندگان عذرخواهی می کنند.»

درباره این استیضاح چند نکه مهم وجود دارد:

۱. بحث ارائه آمارهای متفاوت از سوی مسئولین نظام که امروزه به یکی از مهم ترین بحث های سیاسی تبدیل شده است ظاهرا سابقه ای ۳۰ ساله دارد و یکی از ادعاهایی که هر دو طرف دعوای استیضاح مطرح می کرده اند آمارهای متفاوتی بوده است که هر کسی به نفع خود ارائه می کرده است و دیگری را متهم به عدم صداقت می کرده است. در این موضوع به نظر می رسد، که در بسیاری از موارد هر گروه سعی می کند موضوع را به آنگونه که به نفع حزب و گروه خودش باشد بیند و اشکالاتی را که در کارش وجود دارد نادیده بگیرد. ما به آمارهایی که در این استیضاح آمده است دسترسی کامل نداریم و نمی توانیم قضوات کنیم که کدامیک از طرفین استیضاح درست می گفته اند، اما این رویکرد که مسئولین قوای مختلف همیگر را متهم به عدم صداقت در ارائه آمارها بکنند، قطعاً رویکردی اشتباه است

حضور داشته اند و مجلس به لحاظ مباحث مختلف نظری و قانونی در سطح بالایی بوده است، البته حضور نمایندگان نهضت آزادی و دیگر گروه های سیاسی نیز در این مباحث مجلس بی تأثیر نبوده است و سوم اینکه به دلیل اول بودن این مجلس، در برخی موارد بی تجربگی هایی در بین نمایندگان مجلس دیده می شود که البته فضای انقلابی- گری نیز در آن بی تأثیر نیست. فعالیت روحانی در مجلس اول نیز بر همین اساس می توان

اگر ما این قدرت را در اختیار ۵ نفر فقیه قرار بدهیم یعنی شورای عالی قضایی که ۵ نفر مجتهد و فقیه در هر زمانی هستند آن ها بالای سر این قوه باشند اطمینان قلبی برای ما بسیار بیشتر است از اینکه قدرت مطلقه این اطلاعات در اختیار یک فرد به عنوان وزیر باشد

بررسی کرد. او در بسیاری از مسائل اظهار نظر کرده است و حضوری فعال در مجلس داشته است. همچنین به دلیل نمایندگی که از طرف مجلس در شورای سپرستی صدا و سیما داشته است بسیاری

را مطرح کردند. روحانی نیز در این رابطه نظراتش را مطرح کرده است. روحانی با تشکیل وزارت اطلاعات مخالف بوده است و معتقد بوده که باید دستگاه اطلاعاتی کشور زیر نظر قوه قضائیه باشد.

او در این رابطه می گوید: «همه ما می دانیم ارگان اطلاعاتی کشور خوب بالاترین قدرت در کشور خواهد شد. چه بخواهیم و چه نخواهیم اگر ما این قدرت را در اختیار ۵ نفر فقیه قرار بدهیم یعنی شورای عالی قضایی که ۵ نفر مجتهد و فقیه در هر زمانی هستند آن ها بالای سر این قوه باشند اطمینان قلبی برای ما بسیار بیشتر است از اینکه قدرت مطلقه این اطلاعات در اختیار یک فرد به عنوان وزیر باشد».

نتیجه گیری در مورد مجلس اول

مجلس اول به چند دلیل یکی از مهم ترین و جنجالی ترین مجالس جمهوری اسلامی بوده است. اول اینکه در این مجلس به دلیل وجود مسائل مهم و بحرانی مثل جنگ، ترور مسئولین رده بالای نظام، غائله های تجزیه طلبانه، عزل بنی صدر و ... شرایط خاصی در مجلس حاکم بوده است. دوم اینکه در این مجلس به دلیل تأکید حضرت امام (ره) بسیاری از نیروهای اصیل انقلاب

معروفی کرد. روحانی در جلسه ۶۳/۵/۲۴ در موافقت با برخی از وزرا صحبت می کند. یکی از این وزرا وزیر اطلاعات است. روحانی درباره سوابق مذهبی و اطلاعاتی آیت الله ری شهری اینگونه می گوید: «نسبت به فردی که معرفی شده به عنوان وزیر اطلاعات یعنی برادرمان حضرت حجت الاسلام و المسلمین جناب آقا ری شهری بنده به خاطر آشناشی که با ایشان از سال ۴۱ دارم و در طول این مدت ارادتمند ایشان بودم از لحاظ تدين نکاتی را آنچه که من خودم در رفاقت و دوستی با ایشان لمس کرده ام خدمتان عرض می کنم. از سال ۴۱ که در حوزه علمیه قم بنده با ایشان آشنا شدم همواره ایشان را با این ویژگی ها می دیدم؛ تدين و تعبد ایشان و حتی تهجد ایشان بسیاری از نیمه شب ها می دیدیم که حجره ایشان چرا گاشش روشن است و مشغول نماز و دعا و تهجد هستند و این برای ما بسیار مهم است. ... به اضافه ایشان در کارهای اطلاعاتی بوده در کشف و خنثی سازی چندین گروه توطئه گر ایشان از همان لحظات اول از همان اولین خبرها، قبل از پخته شدن، در جریان بوده، نظارت کرده برجیان و به ثمر رسانده. در مسائل اطلاعاتی تجربه اش بسیار گران بها است. این نیست که مابگوئیم که فردی که حدود ۳ سال است مداوماً به کار اطلاعاتی برخورده است و

از مباحث و طرح‌های صدا و سیما را در مجلس پیگیری می کرده است و همه این موارد در سوابق ایشان در مذاکرات مجلس موجود است.

مجلس دوم (۶۳ تا ۶۷) تا تمجیدهای روحانی از آیت الله ری شهری

تشکیل وزرات اطلاعات در دوره اول مجلس شورای اسلامی به تصویب رسید. درباره این طرح باید گفت که ابتدا طرح تشکیل وزارت اطلاعات به تصویب رسید و سپس طی یک ماده واحد که در تاریخ ۲۹/۲/۶۲ در مجلس مطرح شد شرایط وزیر اطلاعات به شرح ذیل به تصویب مجلس رسید:

«وزیر اطلاعات دارای شرایط زیر خواهد بود:

۱. از نظر تحصیلات در حد اجتهاد.
۲. اشتهرار به عدالت و تقوی.
۳. داشتن سابقه روشن از نظر سیاسی و مدیریت.
۴. عدم عضویت در احزاب و سازمانها و گروههای سیاسی.

تصویب این طرح باعث شد که در مجلس دوم و هنگام معرفی وزیر اطلاعات جدید بر اساس این طرح عمل شود و دولت موسوی آیت الله ری شهری را برای بر عهده گرفتن این سمت به مجلس

مجلس سوم (۶۷ تا ۷۱) تحلیل روحانی از وضعیت کشور و جهان در سال های آخر دهه شصت

سال ۶۸ یکی از مهم ترین سال ها برای جمهوری اسلامی ایران بوده است. در این سال و پس از رحلت حضرت امام (ره) آیت الله خامنه ای به رهبری انتخاب شدند و دولت هاشمی نیز با شعار سازندگی وارد عرصه اجرایی کشور شد. در این باره تحلیل های متفاوتی ارائه شده است. روحانی

در ۱۰/۱۰/۶۸ در نطق پیش از دستور خود در مجلس تحلیلی جامع از وضع کشور و منطقه ارائه می کند. او در تحلیل خود از سه حادثه مهم و سه نقطه امید برای جمهوری اسلامی یاد می کند و اینگونه می گوید: «اگر این سه نکته رادر کنار هم قرار دهیم، یعنی از دست دادن بزرگترین شخصیت جهان اسلام و رحلت حضرت امام، حوادثی که در منطقه ما به وقوع پیوسته و حوادث جهانی که ما شاهد آن هستیم، ما را وادر می کند که در این مقطع تاریخی با وحدت بیشتر و با انسجام بیشتر در برابر توطئه های جهانی بایستیم و مقابله کنیم. ما در کنار این سه حادثه سه نقطه امید و روشن رادر داخل کشورمان شاهد بودیم که هر سه نعمت و هدیه الهی بود... این سه نقطه امید یعنی حضور مردم در صحنه، رهبری توسط لایق ترین فرد و در

افرادی که در کار اطلاعاتی دارند کار می کنند بر آن ها ناظارت دارد و تجربه گرانبهایی را به دست آورده، این تجربه به سادگی امکان پذیر نیست، این تجربه با درس خواندن کلاس دیدن و مطالعه کردن هم امکان پذیر نیست؛ یک مقدار استعداد لازم برای این کار لازم است و یک مقدار هم تجربه در عمل که این تجربه را پیدا کرده و ما افرادی مثل ایشان که دارای این تجربه باشند خیلی زیاد معلوم نیست در کشور داشته باشیم.»

نتیجه گیری مجلس دوم

مجلس دوم از سال ۶۳ شروع و تا سال ۶۷ ادامه پیدا کرد. در این دوران مهم ترین مسئله کشور، مسئله جنگ و دفاع مقدس بوده است و روحانی در مسائل مربوط به دفاع مقدس بسیار فعال بوده و سمت های متعددی در این باره بر عهده داشته است و بر همین اساس است که در مجلس دوم حضور روحانی بیشتر در زمینه طرح ها و مسائل نظامی و امنیتی بوده است. او در طرح هایی مثل طرح اصلاح قوانین ارتش یا قانون خدمت وظیفه عمومی یا طرح قانونی ارتش جمهوری اسلامی ایران حضوری فعال داشته است، اما در زمینه نطق های پیش از دستور، تذکر به مسئولین و سؤال از اعضای کابینه و ... فعالیت کمتری داشته است.

نژدیک شدن به اروپا برای مقابله با توطئه های آمریکا

یکی از نطق های پیش از دستور روحانی در مجلس سوم در زمانی بوده است که صدام به کویت حمله کرده است و در داخل کشور مواضع متعددی در این زمینه گرفته شده است. برخی طرفدار کمک به آمریکا در مقابل عراق و برخی نیز طرفدار کمک به صدام در مقابل آمریکا بودند. روحانی که در آن زمان دبیر شورای عالی امنیت ملی بود در نطقی که در ۶۹/۱۰/۵ در مجلس ایجاد کرده است، اینگونه درباره روابط خارجی ایران در آن زمان اظهار نظر می کند: «شعاری که جمهوری اسلامی ایران دارد یکی شعار به حق و منطقی و صحیح و درست و در راستای مقابله با توطئه آمریکاست و آن امنیت منطقه توسط کشورهای منطقه بدون حضور نیروهای خارجی در منطقه. بنابراین با توجه به اینکه این مسئله فوق العاده برای ما و کشورهای منطقه حیاتی است ما باید در سیاست خارجی در منطقه فعل باشیم و با رقابت شدیدی که بین اروپا و آمریکا نسبت به این منطقه وجود دارد ما باید روابطمن را با اروپا گستردۀ تر بکنیم و در برابر توطئه آمریکا مقابله کنیم.»

به نظر می رسد این مواضع با مواضع فعلی روحانی که در مناظره های انتخاباتی نیز مطرح شد، تفاوت

دست گرفتن بار مسؤولیت [اجرایی] کشور توسط چهره دوم انقلاب و کشور، چیزی بود که در برابر همه توطئه ها مردم ما را امیدوار کرد و تمام آن توطئه ها و نقشه هایی که دشمن در نظر داشت نقش بر آب نمود.»

او در ادامه صحبت هایش درباره جایگاه ولایت فقیه می گوید: «در برابر توطئه های جهانی و منطقه آن کسی که می تواند مردم را یکپارچه بکند، آن شخصیتی که می تواند وحدت ملی برای ما ایجاد بکند، آن کسی که می تواند پرچم مبارزه را در برابر همه توطئه ها بردوش بگیرد، کیست؟ کدام نهاد است؟ کدام قدرت است؟ نه مجلس، نه دولت، نه قوه قضائیه، نه هیچکس دیگر نمی تواند این پرچم را ببردوش بگیرد. این پرچم [را] تنها رهبری است که می تواند بردوش بگیرد. آن کسی که امروز می تواند در برابر این توطئه ها باشد و بشکند ملت بزرگ ایران هست به رهبری یک راهبر و آن ولایت فقیه است. (احسنست). اگر ولایت فقیه ما نداشتم، انقلاب ما پیروز نبود واگر ولایت فقیه ما نداشتم در برابر ده ها و صدها توطئه ای که در طول این ۱۰-۱۱ سال بود ما را خرد کرده بودند.»

مجلس چهارم (۷۱ تا ۷۵) حقوق بشر آمریکایی از نظر روحانی

یکی از حوادث مهم بین المللی در اوایل دهه هفتاد حمله عراق به کویت و پس از آن حمله آمریکا به عراق بوده است. این دو حمله نظامی باعث به هم خوردن امنیت در منطقه خاورمیانه و خلیج فارس شد و بر همین اساس، روحانی که در آن زمان هم دیر شورای عالی امنیت ملی و هم نائب رئیس مجلس بود در این مورد موضع گرفت. او در سخنرانی که در تاریخ ۷۱/۱۰/۲۹ در مجلس داشته است درباره حمله آمریکا به عراق، مسئله فلسطین، محکومیت شورای امنیت سازمان ملل و دیگر مسائل بین المللی نکات مهمی را ذکر می کند. او در سخنرانی خود شورای امنیت سازمان ملل را به خاطر حمله به عراق به شدت محکوم می کند و با نشان دادن رفتار دوگانه این شورا و مقایسه عملکرد این شورا در مسئله فلسطین و عراق بیان می کند که آنچه برای غرب اهمیتی ندارد حقوق بشر و حقوق بین الملل است. در ادامه بخشی از صحبت های او را می آوریم: «مسئله دیگری که از لحاظ منطقه ای و بین المللی حائز اهمیت است، حوادث نگران کننده روزهای اخیر و حملات چند کشور غربی به رهبری آمریکا علیه عراق است که از جهاتی این حوادث حائز دقت و تأمل است.

داداعادل گفت که مذاکره با آمریکا راحت تر است زیرا اروپایی ها کدخدایی دارند که باید مرتب از او اجازه بگیرند پس اگر با همان کدخدا مذاکره کنیم آسان تر است. به نظر می رسد روحانی در آن زمان آمریکا و اروپا را در کار یکدیگر می دانسته ولی الان معتقد است که آمریکا کدخدای جهان است و اروپایی ها برای همه کارهایشان از آمریکا اجازه می گیرند.

نتیجه گیری مجلس سوم

در این دوره از مجلس نیز روحانی در بیرون مجلس سمت های امنیتی و نظامی متعددی بر عهده داشته است و در سال ۶۸ از سوی رهبری به عضویت شورای عالی امنیت ملی درمی آید و از سوی رئیس جمهور نیز به دیری این شورا برگزیده می شود. او فعالیت زیادی در مجلس سوم نداشت و بیشتر به طرح های مربوط به مسائل امنیتی و نظامی مثل طرح ادغام وزارت خانه های دفاع و سپاه پاسداران پرداخته است. او در لایحه بودجه هر سال نیز پیشنهادات و مباحثی را در مجلس ارائه کرده است.

بیش از چهار صد نفر از آزادیخواهان و مبارزان فلسطینی همراه بوده است. علی رغم آنکه شورای امنیت نسبت به اخراج فلسطینیان اعلام موضع کرده است و از اسرائیل خواسته است که فلسطینیان به خانه و کاشانه خود برگردند. این حادثه و همزمانی این حادثه با حادث مولمه دیگر در جهان پرده از روی این حقیقت برپی دارد که آنچه که برای غرب اهمیتی ندارد حقوق انسان ها، حقوق بشر، قوانین بین المللی و مصوبات بین المللی است و تنها چیزی که برای غرب مهم است منافع مادی خود آنهاست.

اعتماد ناطق به روحانی

اکثریت مجلس چهارم دست جناح راست بود و هماهنگی زیادی بین این مجلس با دولت هاشمی وجود داشت. در این مجلس ریاست به ناطق نوری رسید و در هر چهار سال روحانی نائب رئیس اول مجلس بود و در غیاب ناطق نوری ریاست مجلس را بر عهده می گرفت. در مدت نائب رئیسی روحانی در مجلس چهارم رابطه بسیار صمیمانه ای بین او و ناطق نوری برقرار بوده است. برخی از شواهد این رابطه در مذاکرات مجلس چهارم و پنجم منعکس شده است. در یکی از جلساتی که در تاریخ ۷۳/۱۲/۲۰ برگزار شده و ناطق نوری

نکته حائز اهمیت در این حوادث این است که حملات کشورهای غرب، تحت عنوان حمایت از قطعنامه های شورای امنیت سازمان ملل متحده انجام گرفته است: سؤال ما این است که اولاً در کجای منشور ملل متحده آمده است که ضمانت اجرای مصوبات شورای امنیت، موشك های زمین به زمین، سطح به سطح، بمپ ها و موشك های هوا به زمین کشورهای غربی آنهم ۳ کشوری که در این عملیات شرکت داشته اند ذکر شده است. ثانیاً اگر نقض یک قطعنامه و نادیده گرفتن مصوبات شورای امنیت موجب حملات موشكی و هوایی است چرا در بوسنی و هرزگوین و در فلسطین اشغالی از این ضمانت های اجرایی خبری نیست؟

ثالثاً مگر شورای امنیت خود قادر به تفسیر مصوبات خود نیست؟ مگر شورای امنیت خود قادر نیست که تصمیمات جدید خود را اعلان نماید؟ و کالتی که ۳ کشور غربی عملاً از طرف شورای امنیت به عهده گرفته اند از کجاست؟ نکته دیگری که در این حادثه حائز دقت است این است که حملات اخیر سه کشور غرب با تشدید تجاوزات صرب ها در بوسنی و هرزگوین و سبعیت های جدید اسرائیل نسبت به مردم مسلمان فلسطین یعنی صاحبان اصلی آن سرزمین و اخراج

صحبت کردند، ایشان تشریف آورده بودند و حضور داشتند با ایشان صحبت شد، استنباط ایشان همچنان این بود که قابل طرح بوده است و چون در مدیریت ایشان هم بوده و استنباط ایشان هم بوده، حق این نیست که حالا من در این مدیریت خودم، بخواهم که مصوبه ای را که مدیر دیگری در زمانی که جلسه را اداره می کرده، من بخواهم آن مصوبه را تغییری بهم، خیلی مشکرم.» به نظر می رسد این رابطه خوب همچنان ادامه دارد و روحانی احترام زیادی برای ناطق نوری قائل است و ناطق نیز مشاوره های فراوانی به روحانی در امور مختلف می دهد.

پژوهه اسلام هراسی و ایران هراسی توسط آمریکا پس از فروپاشی شوری

پس از فروپاشی شوروی و از بین رفتن حاکمیت دو قطبی در جهان نظریه های مختلفی درباره روابط بین الملل مطرح شد. برخی معتقد بودند آمریکا برای توجیه بسیاری از اعمال خود مجبور به خلق یک دشمن و تصویرسازی منفی از او در ذهن جامعه جهانی است. این افراد معتقد بودند که آمریکا پس از فروپاشی شوروی مهم ترین دشمن خود را اسلام و تفکرات انقلابی اسلامی

حضور نداشته و روحانی رئیس مجلس بوده است تصمیمی گرفته می شود که مورد اعتراض برخی از نمایندگان قرار می گیرد. ناطق نوری در جواب این نمایندگان می گوید:

رئیس: خوب حالا این زمان خود آقای روحانی بوده بعد از ظهر ایشان می آیند زمان خود ایشان شما صحبت بفرمایید هر تصمیمی گرفتید قبول. بگذارید خود مذاکرات و در جریان مذاکرات و در همه چیز بوده اند خودشان تصمیم بگیرند. بنده هم همین جا اعلام می کنم هر تصمیمی ایشان گرفت برای من قابل قبول است.»

در مجلس پنجم نیز درباره همین اتفاق تکرار می شود و این بار نیز ناطق نوری به صورت کامل از مدیریت روحانی دفاع می کند. در مذاکرات سوم بهمن ۱۳۷۵ ناطق نوری درباره مدیریت روحانی اظهار نظر می کند:

رئیس: بیینید! حالا اگر در مدیریت خود بنده بود می توانستم که قضاوت بکنم و یا در نظم تجدید نظر بکنم یا یک تأمل دیگری. در مدیریت جناب آقای روحانی بوده، تشخیص با مدیر جلسه است. من در آن مدیریت نبودم، مدیر جلسه تشخیص داده است که مغایرت ندارد، بعداً هم با ایشان هم صحبت شد، آقای باهنر را خواستیم با ایشان

کنند تا معضلات خود را با اروپا بتوانند حل کنند تا مشکلات داخلی خود را حل کنند، تا سیاست نظامی گرانه خود را در سطح جهانی و فروش تسليحات خود را توجیه کنند و برای مداخلات خود در سطح جهان توجیه سیاسی و حقوقی برای آن بیانند.

آمریکا مفععش آن است که جمهوری اسلامی ایران را کشوری خطرناک برای جهانیان و مخصوصاً برای منطقه اعلام کند تا اسلحه خود را به منطقه بفرودشده تا حضور بیشتر نظامی و غیر قانونی خود را در منطقه توجیه کند. این به نفع آمریکاست که جمهوری اسلامی ایران را کشوری متجاوز اعلام کنند، کشوری خطرناک اعلام کنند. از طرف دیگر این نفع برای برخی از کشورهای عربی منطقه آفریقا که وضعیت کشورشان بحرانی است و جایگاه مردمی ندارند و هر روز به دلایلی مشغول هستند گاهی به سمت اروپا و اخیراً به سمت آمریکا برای اینکه معضل داخلی خود را حل کنند، برای اینکه خشونت خود را در داخل کشور خود توجیه کنند، دستگیری های وسیع را توجیه کنند ناچار هستند به یک دشمن خارجی که آن دشمن خارجی را عنوان ایران اعلام می کنند توجه بدهنند تا بتوانند مشکل داخلی خود را و برخوردهای خشونت آمیز خود را توجیه کنند. ...

می داند و تمام تلاشش را برای از بین بردن این تفکر انجام خواهد داد. روحانی در صحبت های که در هجدهم فروردین ۷۷ به مناسبت حمله نظامی ارمنستان به منطقه قره باغ انجام داده به این موضوع به صورت مفصل پرداخته است و به نوعی این نظریه را مطرح کرده است. او در این باره می گوید: «امنیت‌خواهان همسایگان جنوبی ما در این اوخر در هر نشستی که دارند برای خوش آمد دیگران و به نفع دیگران بیانیه ای را صادر می کنند که این بیانیه نه به نفع آنهاست نه به نفع ایران است نه به نفع همسایگی کشورها و اتحاد اسلامی است.

حتمًاً آمریکائی ها مایل هستند که یک چنین بیانیه هایی صادر شود بدلیل اینکه دولت آمریکا بخاطر حل مشکلات فراوان داخلی که این مشکلات داخلی تنها اقتصادی هم نیست حتی اجتماعی و سیاسی هم می باشد و برای حل معضلات داخلی خود و مسائلی که در سطح جهانی با آن روپرست حتی مسائلی که در اروپا با آن روپرست ناچار است همواره یک دشمن خارجی داشته باشد و آن دشمن خارجی را بیش از آنچه که هست بزرگ جلوه دهد تا معضلات خود را حل کند و لذا بعد از پیان جنگ سرد آمریکائی ها بنیاد گرایی اسلامی را که در رأس آن جمهوری اسلامی ایران است عنوان خطر بزرگ خود، منطقه و غرب اعلام می

این نکته هم تأکید داشته ایم که جمهوری اسلامی ایران به هیچ کشوری و به هیچ دولتی و به هیچ قدرتی و به هیچ ابرقدرتی اجازه نخواهد داد در امور داخلی اش مداخله کند یا در تماییت ارضی کشورش و یا یک وجب از خاک این جمهوری چشم طمع داشته باشد. امیدواریم همسایگان جنوبی ما به منافع بلند مدت خود بیندیشند و کاری نکنند که نفعش برای دیگران و یا حتی دشمنان مشترک که باشد و ضرر رش به حال آنها (احسنست

ما باید در سیاست خارجی در منطقه فعال باشیم و با رقابت شدیدی که بین اروپا و امریکا نسبت به این منطقه وجود دارد ما باید روابطمان را با اروپا گستردۀ تر بکنیم و در برابر توطئه آمریکا مقابله کنیم

(احسنست).»

تمجید روحانی از شهید آوینی

شهید آوینی در ۲۰ فروردین ۷۲ در منطقه فکه به شهادت رسید و انقلاب اسلامی یکی از نیروهای هنرمند و متعهد خود را از دست داد. روحانی در

اسرائيل برای اینکه بتواند همسایگان عرب خود را به سر میز مذاکره بکشاند، امتیازی به آن ها ندهد مشکلات و زخم های کهنه منطقه را بصورتی حل کند، تجاوزات خود را توجیه کند، برای او مناسب است که دشمنی را در منطقه معرفی کند که دشمن مشترک اعراب و اسرائل باشد و ایران را بعنوان دشمن بزرگ خود و دشمن بزرگ کشورهای عربی منطقه معرفی می کند تا در دنیای عرب، اسرائل دشمن اول و خطرناک منطقه نباشد.

... اگر امارت مرکزی ابوظبی با دیگر امارت های خود مشکلی دارد مناسب تر است مشکل خود را از طریق دیگر حل کند. در سر میز اجلاس این امیرها مرتب نگویید فعلاً ما یک دشمن خارجی داریم نباید مسائل داخلی حل شود، من فکر می کنم برای ابوظبی هم یک راه حل مناسبی نباشد که ایران را برای اسکات سایر امیرها بعنوان دشمن خارجی خود معرفی کند.

جمهوری اسلامی ایران، از سال ۱۹۷۱ وضعیتی که منطقه داشته است تا امروز هیچ تغییری بوجود نیاورده است. از پیروزی انقلاب تا امروز هیچ تغییری در منطقه و در وضعیت سیاسی و حقوقی سه جزیره بوجود نیامده است، البته ما همواره حسن نیت جمهوری اسلامی ایران و برادری و حسن همجواری مان را اعلام کرده ایم، اما همواره بر

مجلس ریاست کمیسیون سیاست خارجی و در خارج از مجلس دیری شورای عالی امنیت ملی را بر عهده داشت. این مسئولیت های روحانی در مجلس چهارم باعث شده بود که بسیاری از موضعی وی در در حوزه سیاست خارجی و امنیت ملی و با ادبیاتی دپلماتیک باشد. در این دوره از مجلس حوادث مهم بین المللی اتفاق افتاد که موضعی روحانی در این باره را نقل کردیم. همچنین مجلس چهارم که اکثریت آن به دست جناح راست بود به لحاظ سیاسی با دولت هاشمی هم سو و هم خط بود و روحانی یکی از مهم‌ترین حامیان دولت هاشمی در مجلس به شمار می رفت و به خاطر همین نزدیکی، دولت و مجلس در بسیاری از موارد هم نظر بوده اند و اختلاف خاصی بین دولت هاشمی و مجلس چهارم دیده نمی شود.

مجلس پنجم (۷۹ تا ۷۵) گزارش روحانی از سیاست خارجی هاشمی

در سال ۷۶ و هنگام تحويل دادن دولت از سوی هاشمی به خاتمی، جلساتی برای تقدیر و تشکر از زحمات هاشمی و ارائه گزارش دولت های

تاریخ ۱۲/۷۲ در حالی که ریاست مجلس را بر عهده داشت این ضایعه تأسف بار را تسليت گفت و درباره هنر این شهید بزرگوار گفت: «مردم کشور ما با هنر ایشان و با صدای ایشان در سریال هایی که تحت عنوان "روایت فتح" بود آشنا هستند.

این جهادگر، این ایثارگر و این مخلص در راه انقلاب و تبلیغ اسلام و تبلیغ راه ایثار و جهاد و تبلیغ راه و فداکاری رزم‌مندانگان و ایثارگران عمری تلاش گرده بود و اصولاً این گروه راه جدیدی را در مسیر هنر باز کردند. بسیار ساده با یک اطاق کوچک با وسایل محدود، اما توансند هنری را بیافرینند که هم از دیدگاه هنر قابل ملاحظه بود و هم از لحاظ بیداری مردم و اعتلای فرهنگ اسلامی تلاش و کوشش کردند اساساً راه جدید و مسیر نوی را اینها پیش پای هنر و هنرمندان باز کرده اند».

نتیجه گیری مجلس چهارم

روحانی در مجلس مجلس چهارم به نائب رئیسی می رسد و همین امر باعث می شود که حضوری فعال در این مجلس داشته باشد و در برخی از موارد به جای ناطق نوری ریاست را بر عهده بگیرد. او در

رساند. او همواره محبوب مردم، امین امام و رهبر معظم انقلاب بوده و زندگی خود را وقف اسلام، انقلاب، مردم و کشور نمود.» روحانی که در بسیاری از طرح‌های امنیتی دولت هاشمی به دلیل مسئولیتش در شورای عالی امنیت ملی به صورت مستقیم حضور داشته است برخی از طرح‌های ویژه هاشمی در حوزه امنیت را اینگونه ذکر می‌کند: «اجرای طرح‌های مهم امنیتی در سطح کشور از قبیل مرحله اول طرح جمع آوری سلاح که منجر به جمع آوری صدها هزار قبضه سلاح جنگی و شکاری گردید، احداث ۴۱۳ کیلومتر جاده مرزی، احداث ۳۱۲ باب پاسگاه، احداث صدها کیلومتر خاکریز و کانال در مناطق مرزی و همچنین پاکسازی یک میلیون هکتار از زمین‌های آلوده به مین و سایر مواد ناریه در مناطق جنگ زده کشور کمک فراوانی به امنیت و آرامش عمومی جامعه نمود. مبارزه مستمر با سوداگران مرگ و قاچاقچیان مواد مخدوش و توفیقات جمهوری اسلامی ایران در این زمینه که همواره مورد تحسین مراجع بین‌المللی بوده است و کشف ۱۴۳ هزار و ۸۰ کیلوگرم انواع مواد مخدوش در سال ۱۵۶ و ۷۴ هزار و ۹۰۲ کیلوگرم در سال ۷۵ و کشف ۸۶۴ قبضه سلاح از قاچاقچیان در سال ۷۴ و ۵۴۲ قبضه در سال ۷۵ نشانگر تلاش

پنجم و ششم برگزار شد. یکی از جلسات در تاریخ ۷۶/۴/۳۱ و در مجلس پنجم برگزار شد و مجلس شورای اسلامی از زحمات هشت ساله هاشمی قدردانی کرد. یکی از سخنرانان اصلی این جلسه که گزارشی از وضعیت سیاسی امنیتی کشور ارائه کرد حسن روحانی بود. او در گزارش خود به صورت کامل از فعالیت‌ها و برنامه‌ها دولت هاشمی دفاع می‌کند و این دولت را دولتی خدمتگزار می‌داند. قسمت‌های از این گزارش را در ادامه می‌آوریم: او در توصیف شخصیت هاشمی می‌گوید: «تلاش مستمر وی برای اقتدار اسلام و انقلاب اسلامی، عشق مخلصانه وی به مردم ایران و سربلندی کشور، مبارزه خستگی ناپذیر وی برای استقلال و تمامیت ارضی کشور، هدایت داهیانه برای حرکت کشور در مسیر رشد و توسعه و سازندگی، سعه صدر، شجاعت، صراحة لهجه و توکل تواًم با امید ایشان به آینده، جذب و بکارگیری تمامی نیروهای فنی و فکری کشور، بینش عمیق سیاسی، تیزهوشی و توان فوق العاده ایشان در تصمیم‌گیری در مسائل مهم و پیچیده ودها ویژگی دیگر، نام هاشمی رفسنجانی را بعنوان یکی از معماران تمدن بزرگ اسلامی معاصر و قهرمان ملی ایران و سردار بزرگ سازندگی کشور در تاریخ ایران به ثبت

بعد از پایان جنگ سرد آمریکائی‌ها بنیادگرایی اسلامی را که در رأس آن جمهوری اسلامی ایران است بعنوان خطر بزرگ خود، منطقه و غرب اعلام می‌کنند تا معضلات خود را با اروپا بتوانند حل کنند تا مشکلات داخلی خود را حل کنند، تا سیاست نظامی گرانه خود را در سطح جهانی و فروش تسليحات خود را توجیه کنند و برای مداخلات خود در سطح جهان توجیه سیاسی و حقوقی برای آن بیابند.

مجمع‌بین‌المللی و کشورهای منطقه قرار گرفت، کوشش برای برقراری صلح در افغانستان از طریق مسالمت آمیز و با مشارکت کلیه نیروهای جهادی، تلاش جهت برقراری آشتی و صلح بین گروههای کرده در شمال عراق و میانجیگری بین سودان و اوگاندا، در مجموع تلاشهای جمهوری اسلامی ایران بهمنظور رفع بحران‌های منطقه‌ای و بین‌المللی از جمله اقدامات مهم و دیپلماتیک جمهوری اسلامی ایران محسوب می‌شود که نتیجه آن افزایش ضربت امنیتی در ابعاد ملی، منطقه‌ای و بین‌المللی است.

بی وقهه مسئولان امنیتی کشور و موقفيت دولت کریمه است.»

روحانی درباره سیاست خارجی دولت هاشمی و فعالیت‌های مهم این دولت در زمینه جنگ تحملی می‌گوید: «در پایان جنگ هنوز حدود ۲ هزار کیلومتر مریع از خاک ما در اشغال متباذین عراقی بود. آقای هاشمی رفسنجانی در صحنه سیاسی و با درایست و تدبیر اولاً تمامی اراضی اشغال شده را باز پس گرفتند. ثانیاً عراق را مجبور به پدیرش قرارداد ۱۹۷۵ الجزایر نمودند. ثالثاً با تلاش پیگیر، سازمان ملل متعدد عراق را بعنوان آغازگر جنگ و متباذ از جهان معرفی نمود. نامه‌های مبادله شده بین ایشان و رئیس جمهور عراق که منتشر و در اختیار مردم قرار گرفته است و قبول همه خواسته‌های ایران در آخرین نامه رئیس جمهور عراق نشان هوشمندی و توانمندی سیاسی فوق العاده وی می‌باشد.»

روحانی با تعریف از شخصیت هاشمی در عرصه صلح و سازش و میانجیگری در فضای بین‌المللی برخی از فعالیت‌های دولت هاشمی در عرصه صلح بین‌المللی اینگونه نام می‌برد: «میانجیگری برای آتش بس در قفقاز بین آذربایجان و ارمنستان، میانجیگری برای ایجاد صلح در تاجیکستان که مورد تقدیر ملت تاجیکستان، سازمان‌ها و

سازمان ملل هنوز در اشغال رژیم صهیونیستی است و کمک به مظلومان و مستضعفانی که منابع کشورشان توسط استعمارگران به تاراج برده شده است، مانند کشورهای آفریقایی که تجربیات جمهوری اسلامی ایران در امر بازسازی می‌تواند کمک مؤثری برای رهابی آنان باشد، نمونه‌های دیگری از اجرای این سیاست است.

ماجرای بیرون کردن عکاسان در مجلس پنجم

یکی از اتفاقات جالی که در مجلس پنجم و در هنگامی که روحانی ریاست را بر عهده داشته است رخ می‌دهد اعتراض یکی از نمایندگان اصلاح طلب مجلس به حضور تمام وقت عکاسان در صحنه علنی مجلس است. این اتفاق در ۷۸/۸/۲۹ می‌افتد و درست ۱۳ سال بعد دوباره عده‌ای از نمایندگان به این حضور اعتراض می‌کنند و حتی طرحی نیز در این باره به مجلس ارائه می‌کنند. مجید انصاری در اعتراضی که به روحانی دارد اینگونه می‌گوید:

مجید انصاری جناب آقای روحانی! یک نفر عکاس چند روز است اینجا گذاشته اند مانند

روحانی درباره حمایت مسلمانان مظلوم جهان در بوسنی و فلسطین توسط دولت هاشمی می‌گوید: «یکی دیگر از افتخارات سیاست خارجی دولت سازاندگی دفاع و حمایت از حقوق مسلمانان مظلوم در سراسر جهان است. دفاع از حقوق به یغما رفته ملت مظلوم فلسطین توسط استکبار جهانی و رژیم اشغالگر قدس که بر کسی پوشیده نیست، از اولين روزهایی که زمزمه باصطلاح صلح خاورمیانه در مادرید به گوش رسید ایشان با آگاهی از ماهیت طراحان باصطلاح صلح و نظام صهیونیستی نسبت به ناعادلانه بودن این طرح توسط حامی اصلی رژیم اشغالگر قدس یعنی آمریکا هشدار داد و شکست محظوم روند باصطلاح صلح را بدليل نادیده گرفتن حقوق به تاراج رفته ملت فلسطین را اعلام نمود و اکنون که بیش از ۵ سال از روند سازش می‌گذرد به تمامی کشورهای واقع بین جهان صحت نظرات

جمهوری اسلامی ایران ثابت گردیده است. حمایت ایران از مردم مسلمان و مظلوم بوسنی در روزهای سخت و تنهایی این مردم. کمک‌های مادی و معنوی جمهوری اسلامی ایران و تحرک سیاسی و فعال آن در مجامع بین‌المللی و کنفرانس‌اسلامی، قدم‌های سرنوشت سازی برای نجات مردم مظلوم بوسنی بود. حمایت از مردم جنوب لبنان که سرزمین هایشان علی رغم قطعنامه‌های

موضع جدی ای نیز علیه حامیان تنارو خاتمی در مجلس نگرفت و به طور کلی عملکرد روحانی در مجلس پنجم عملکردی محظاٹانه و همراه با سکوت در برابر حوادث مهم سیاسی کشور است، البته به نظر می رسد که دلیل عدمه این احتیاط و سکوت سمت امنیتی و مهم روحانی در آن زمان؛ یعنی دیری شورای عالی امنیت ملی بوده است.

جمع بندی

حضور حجت الاسلام دکتر روحانی در ۵ دوره از مجلس شورای اسلامی تجربه بسیار مغتنمی برای وی در عرصه اجرایی کشور است. او از نزدیک با فضای مجلس آشناست و سال ها در این قوه به خدمت پرداخته است به خوبی می تواند از ظرفیت تقنیئی و کارشناسی این نهاد استفاده کند و با همکاری که بین این دو قوه به وجود می آید قطعاً مشکلات اقتصادی، خواهد شد. یکی از نکاتی که از سوابق ۲۰ ساله روحانی در مجلس برداشت می شود هماهنگی بین فعالیت های او

شکارچی از نمایندگان عکس می گیرد که یکی از آن ها مربوط به شبکه خانه ملت مرکز پژوهش هاست. خوب، نمایندگان روزی ۱۲ ساعت اینجا هستند بالاخره خسته می شوند و مطالعه می کنند یا با یکی صحبت می کنند. اینها را یا بیرون کنید یا خودمان آن ها را بیرون می اندازیم. اینکه نمی شود یک عکاس صبح تا شب اینجا بگردد و مانند شکارچی از نمایندگان عکس بگیرد! (عدد ای از نمایندگان احسنت)

نایب رئیس: چشم، ما این را رسیدگی می کنیم».

نتیجه گیری مجلس پنجم

مجلس پنجم به لحاظ سیاسی و جناحی یکی از مهم ترین مجالس کشور است که همکاری با دولت مختلف را در کارنامه خود دارد. این مجلس در انتهای دولت هاشمی بر سر کار آمد و تا سه سال از دولت خاتمی بر سر کار بود. در این مجلس نیز روحانی نائب رئیسی را در هر چهار سال بر عهده داشت و توانست همکاری خوبی با دولت هاشمی و خاتمی داشته باشد. او به لحاظ جناحی با خاتمی در یک جناح نبود، اما به هر دلیل

از دیگر نکات مهم درباره نمایندگی روحانی در مجلس روند موضع گیری های اوست. این روند در مجلس اول به صورت انتقلابی و فعال بوده است و روحانی در بسیاری از موارد مواضع خود را به صورت صریح بیان می کرده است که در مجلس های بعدی این موضع گیری های صریح و شفاف کمتر از وزیر مشاهده می شود و مواضع او بیشتر به سمت مواضعی با احتیاط و دیپلماتیک گونه حرکت می کند. می توان گفت که دلیل این روند، همانگونه که قبلاً گفته شد، بر عهده داشتن سمت های نظامی و امنیتی در خارج از مجلس طی سال های آخر دهه شصت و دهه هفتاد بوده است.

در داخل و خارج از مجلس است؛ یعنی فعالیت روحانی در مجالس مطابق با مسئولیتی بوده است که در خارج از مجلس بر عهده داشته است. او در سال های جنگ مسئولیت های متعددی چون فرماندهی پدافند هوایی کشور، عضویت در شورای عالی پشتیبانی جنگ و ... را بر عهده داشته است و متناظر با این مسئولیت ها در مجلس نیز عضویت و ریاست کمیسیون دفاعی را بر عهده داشته است. این مورد درباره ریاست روحانی در کمیسیون سیاست خارجی مجلس و همزمان دبیری شورای عالی امنیت ملی در مجلس چهارم و پنجم هم به چشم می خورد.

نظرات، انتقادات و پیشنهادات
خود را برای دیدبان ارسال کنید:
didban@mail.com

www.Didban.ir

www.didban.de

| www.didban.de